

ริ มน้ำโขงเดือนเมษายน บางจุดอย่างเดียว อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย จะเห็นดัน ทางน้ำยุงออกดอกแตงสะพรั่งทابผืนฟ้าสีคราม เนื้อ

นี่คือสัญลักษณ์ที่บ่งบอกว่า ฤดูแห่งการล่าปลา บึงมาลีกแล้ว อย่างที่ แก่งคอกน้ำไหล ในเขต เชียงของนั้น เล่ากันว่า ในช่วงหน้าร้อนมีคนเคย เห็นปลาบึงดีทางอุบลฯ กัน

บ้านหาดไคร้ อำเภอเชียงของ ปกติจะคึกคักไป ด้วยผู้คน เพราะที่นี่เป็นเพียงแห่งเดียวที่จับปลาบึง ได้ ซึ่งก่อนจะจับปลาบึงต้องมีการทำพิธี “ขอจับ” เพราะถือว่าปลาบึงนั้นมีเจ้าแม่ดูแลอยู่ ปลาตัวใดที่ ถึงแก่อายุขัยก็จะขึ้นมาให้จับ โดยผู้ที่จะจับต้อง เป็นคนในหมู่บ้าน มีគุடาคนละไม่เกิน 2 ตัว และเมื่อจับได้จะต้องส่งปลาบึงให้กรมประมงตรวจ ศุภภาพเสียก่อน เพื่อรับໄว้และนำเข้าจากพ่อ-แม่ พันธุ์ที่สมบูรณ์นำไปผสมเทียม

อย่างเมื่อ 8-9 ปีก่อน กรมประมงได้แม่ พันธุ์ 2-3 ตัว ผสมเทียมได้ลูกปลาบึงก่ออกรามาหลาย ล้านตัว ทำให้กิจการปลาบึงคึกคักยังนัก นอกจาก จะมีลูกปลาให้ปล่อยลงน้ำโขง ยังนำไปเพาะใน แหล่งเพาะพันธุ์ปลาบึงได้อีก และเป็นผลให้กิจการ ร้านอาหารริมโขงขายดีไปตามๆ กัน

เดิมที่นี่พ่อถึงหน้าบ้านบึงกว้างใหญ่บ้านหาดไคร้ แม่ ทำการบวงสรวงเจ้าแม่ดู เพราะถือเป็นประเพณี สำคัญของชาวมุสลิมโขง แม้จะจับปลาไม่ได้มา 3 ปี แล้วก็ตาม

เรียน จันราช อดีตประธานชมรมปลาบึง บอก ว่า “พอมองเห็นด้วยอยู่ แต่ไม่เจอมัน จับไม่ได้มา 3 ปีแล้ว เพราะกระแสน้ำไม่ค่อยปกติ บางครั้งก็ชุ่น บางครั้งก็ใส”

เมื่อก่อนจับได้เยอะ บางปีได้ 60-70 ตัว หลัง

จากการประมงเริ่มผสมเทียมในปี 2546 ทำให้ปลาบึงเป็นที่ต้องการของตลาด ราคาปลาบึงสูงขึ้น ตัวหนึ่งได้ 40,000-50,000 บาท ทำให้ชาวบ้านหันมา จับปลาบึงกันมากขึ้น เพราะได้เงินเป็นกอบเป็นกำ

“ที่จับกันได้ตัวเล็กสุดน้ำหนัก 100 กิโลกรัม ตัวขนาดร่วม 300 กิโลกรัม ก็เคยได้ ปลาบึงพากน้ำตามคำว่าจะอยู่ในถ้ำไกลั่ງ ‘หลวงพระบาง’ พ่อถึง ดูน้ำมา ก็ตามกระแสน้ำขึ้นไปวางไว้ อย่างหาดไคร้เป็นแค่ทางผ่านของ ปลาไปวางไว้ ที่สมัยปู่ย่าปู่บานีจะวายไปวางไว้ที่ ‘ต้าลี’ ประเทศจีน แต่ตอน หลังมันไปวางไว้แก้วเชียงแสนก็มี เพราะว่าสุกเสียก่อน”

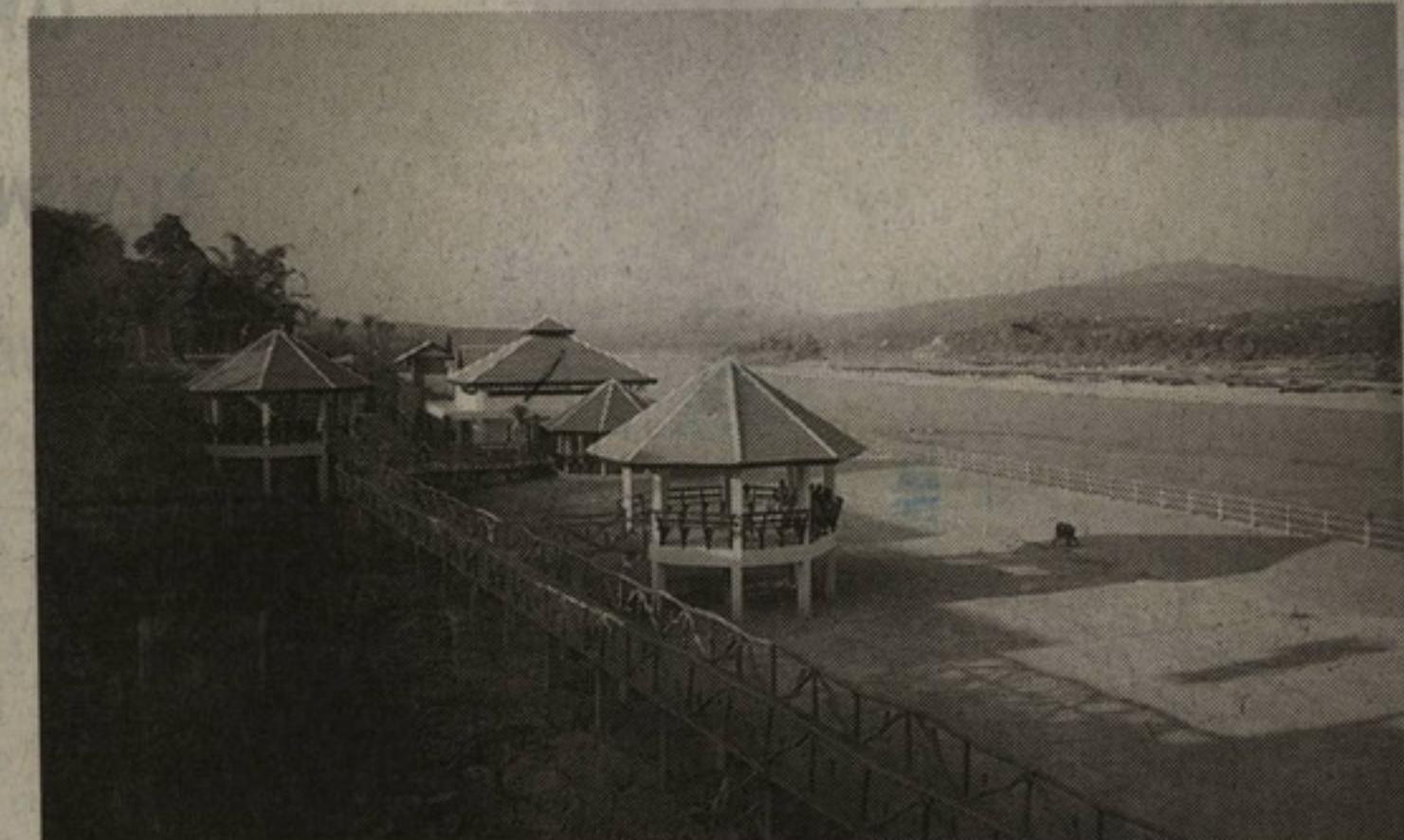
โครงการปรับปรุงร่องน้ำเพื่อการเดินเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ ภายใต้แผน พัฒนาสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ ซึ่งในระยะแรกจะทำการระเบิดแก่งคอกน้ำไหล ตั้งแต่ บริเวณอำเภอเชียงแสน เขียงของ ถึงเวียงแก่น จะแล้วเสร็จภายในปี 2547 นี้ จึงส่งผลกระทบกับปลาบึงเต็มๆ

ไวยณรงค์ เศรษฐ์เชื้อ ผู้อำนวยการเครือข่ายแม่น้ำเออเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชี้แจงว่า ปลายปีที่แล้วสภาพปลาลดลงด้วยการอนุรักษ์ หรือไออิญอีน ประกาศ ให้ปลาน้ำจืดเป็นสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง คาด

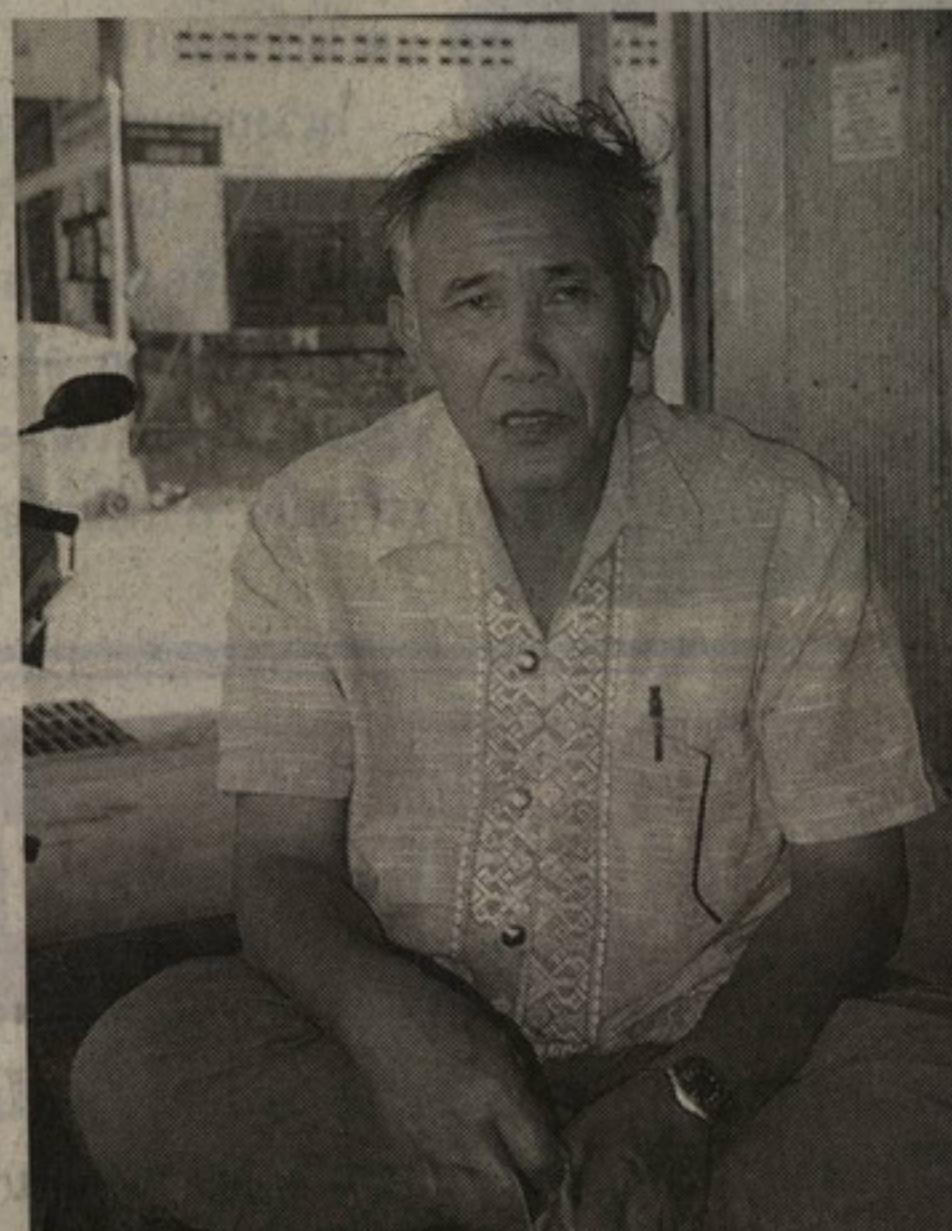
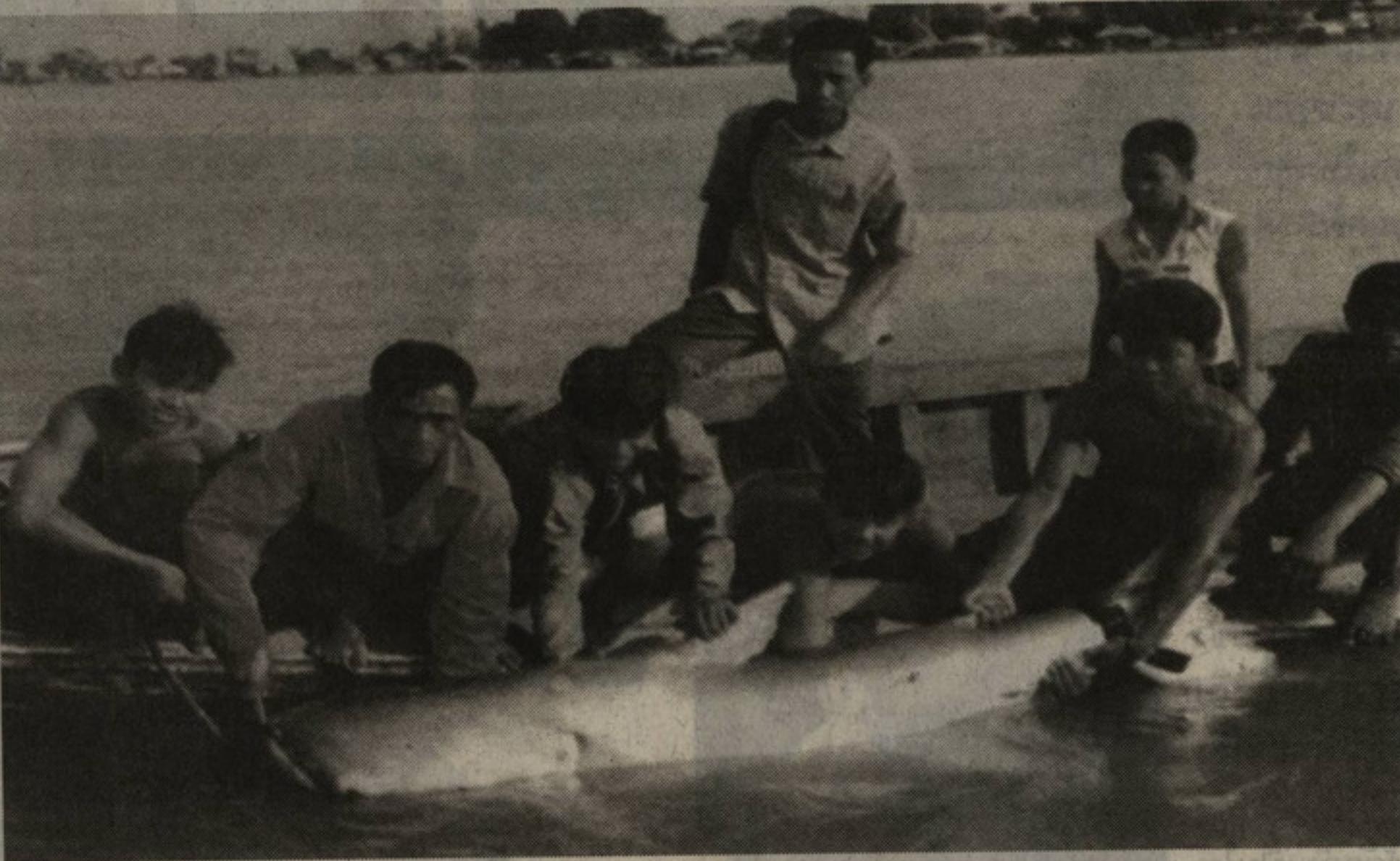
จากเดิมปลาบึงเป็นปลาที่พบได้ในลุ่มน้ำโขง โดยเฉพาะลุ่มน้ำโขงตอนล่าง แต่ปัจจุบันพบเพียงที่ทะเลสาบเขมร ปริมาณลดลงกว่า 80% ส่วนที่หาดไคร้ที่

อุตสาหกรรม “ปลาบึง”

ราชวงศ์แห่งน้ำโขง

ท่าปล่อยพันธุ์ปลาบึง และว่าที่พิธีกลับปลาหัวโขน ลงทุนไป 9.7 ล้านบาท ถือเป็นที่วิ่งเล่นของเด็กๆ ในเชียงของ

พ่อเรียน จันราช อดีตประธานชมรมปลาบึง

เชียงของ แหล่งจับปลาบึงใหญ่ที่สุด 3 ปีที่ผ่านมา จนถึงปัจจุบัน ไม่สามารถจับปลาบึงได้เลย

“กรมประมงบอกว่าผสมเทียมปลาบึงได้ จริงๆ แล้วไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมันไม่สามารถจะมี ไข่และน้ำเชื้อสำหรับการผสมพันธุ์ให้ลูกกรุนต่อไป ที่มีอยู่ตอนนี้คือ เอาไข่เอาน้ำเชื้อจากปลาบึงใน ธรรมชาติที่แข็งแรงสมบูรณ์มาผสมพันธุ์”

ถ้าปลาบึงในธรรมชาติหมดไป ก็ไม่สามารถจะ ผสมเทียมได้นั่นคือ ปลาบึงก็หมดไป”

ตรงนี้เกิดขึ้นพร้อมกับการกักเก็บน้ำในลำน้ำโขง เริ่มจากปี 2537 เป็นต้นมา เมื่อเขื่อนมั่นวนในจีน เริ่มกักเก็บน้ำ ระดับน้ำในแม่น้ำโขงก็เริ่มผิดธรรมชาติ จริงๆ หน้าแล้งปลาจะขึ้นปราภูภูว่าหลังจากนั้น ปริมาณปลาบึงลดลงอย่างรวดเร็ว จนจับไม่ได้เลย

ซึ่งถ้ามีการระเบิดแก่งคอกน้ำไหล จะเท่ากับ

เป็นการทำลายโอกาสของกรมชีวิตรอดของปลาบึง เพราะบริเวณดังต่อไปนี้เป็นกาญจน์น้ำที่ เชียงแสนเป็นที่แห่งเดียวที่ยังพบว่าเป็นแหล่งรวม ไข่ของปลาบึงที่อพยพมาจากหลวงพระบาง

“ปลาบึงที่ขายตามห้องตลาด ส่วนใหญ่เป็น ปลาสาย เพราะเป็นปลาหนังเหมือนกัน หรือ ลูกปลาบึงที่ได้จากการผสมเทียมแล้วหลุดไปอยู่ที่ น้ำปลาเอกชน แล้วนำมาขาย”

กับความเชื่อที่ว่า กินปลาบึงแล้วอายุยืน จริงๆ แล้วมันไม่จริง ความเชื่อนี้ไม่ใช่ความเชื่อของคน ท้องถิ่น แต่เป็นความเชื่อของคนจีนที่ถูกนำมายัง ประเทศไทย ให้กินมาเที่ยงของมากขึ้น ให้มากินเนื้อปลาบึง แต่...

ทุกวันนี้ก็ยังต้องอาศัยพ่อ-แม่พันธุ์จากแม่น้ำโขง เพื่อย้ายพันธุ์ปลาบึง